

המלך בכרך מלכיות לחראות העמים וקשהים את יפה
כיתובת מראת היא: ותמן המלכה ושתיה לבוא
בדבר המלך אשר ביד כסירים ויקוף המלך מאד
וחמיתו בעלה בו:
לҳכמים ידי קלאים כיין דבר המלך לפניו כלידע
הה זדין: וקרוב אליו פרשנא שטר אדרתא גרשיש
פרש מירסנא מומיון שבעת שדי |פרש ומדי ראי פנוי
המלך הישבים ראהנה במלכיות: בדת מה-כלשות
במלכה ושתיה על |אשר לא עשתה את אמר המלך
ויאמר אחוריוש ביד כסירים:
מומיון [מומיון] לפניו המלך וקשהים לא על-המלך
לבדו עזתה ושתיה המלכה כי על-כל-העולם
על-כל-העמים אשר בכל-מדינות המלך אחוריוש:
כיניא דבר-המלך על-כל-הימים להבות בעליך
בעיניון באמרם המלך אחוריוש אמר לפניה
את-וועטה המלכה לפניו וכאי-באה: והיום זה אמרה
שרות פרס-ומדי אשר שעמיו את דבר המלכה לכל
שרי המלך וכדי בזין וקאנ: אם-על-המלך טוב ינא
דבר-מלכיות מלפתי ויקtab בדת פרס-ומדי וכל עבור
אשר לא-תבוא ושתיה לפניו המלך אחוריוש ימלכיתה
יגן המלך לרשותה מושה: ונשמע פתגם

ויהי ביום אחוריוש הוא אחוריוש המליך מודה
ועד-כיש שביע וערבים ימאות מדינה: בימים קה
בשבת | המלך אחוריוש על כסא מלכותו אשר
בשעה נירה: בשעת שעלו למלכו עשה משעה
לכל-שער וערבי חיל | פרס ומדי בפרטים וערבי
המידנות לפניו: בראתו את-עשור בבוד מלכיות
וআ-יקר תפארת אדולטו ימים רבים עמונים ומאות
יום: ובמלואת קיימים האלה עשה המלך לככל-העם
ההמאות בשעה נירה למדול ועד-קפטן משעה
שבעת ימים בחצר גת ביתן המלך: חיר | ברפס
ותכחות אחין בחכלי-ביז וארכמן על-אלילי כספר
ועמידי שעט מיטות | זהב וכסף על רצפת בחת-וישע
ודר וסחרת: וקשהות בכלי זהב וככלים מיכלים עזנים
וין מלכיות רב כדי המלך: ושותה כה אין אנס
כיניא | יסד המלך על כל-רב ביתו לעשות בראשון
גם ושתיה:
המלך עשתה משעה שעם בית מלכיות אשר
למלך אחוריוש: ביום השביעי כתוב ליב-המלך בזין
אמר למונין בזיא חרונא בגטא ואבגטא זטר
ברפס שבעת כסירים ממשרתים את-פנוי המלך
אחוריוש: לגביא איזונטי המלכה לפניו

המלך וידתו ובהקבץ גָּעֲרוֹת רבות אל-עוֹשֵׂן
הבירה אל-יד הָאִי ותכלקה אַסְטָר אל-בִּית המלך
אל-יד הָאִי שמר גָּשִׁים: וגיטוב גָּעֲרָה בעיִזְׁיו
וашא חסד לְפָנָיו ויבאל את-תְּמִרְוקִיה ואת
מנוגה לְגַתְתָּה לה ואת שְׁבָע גָּעֲרוֹת קְרָאוֹת לְגַתְתָּה
לה מבית המלך וישגָּה ואת-גָּעֲרוֹתיך לטוב בית
גָּשִׁים: לא-הָאִיד אַסְטָר את-עַמָּה ואת-מוֹלְדָתָה
כִּי מְרַדְכִּי צָוָה עַלְיכָה אֲשֶׁר לא-תָאִיד: יְבָכְלִים
ויום מְרַדְכִּי מִתְהַלָּךְ לְפָנֵי חָצֵר בִּיאַת-גָּשִׁים כְּדַעַת
את-שְׁלוֹם אַסְטָר ומְה-יָעָשָׂה בָּה: יְבָקָיעַ תְּרָ
גָּעֲרָה וגָעֲרָה לְבוֹא | אל-המלך אחשוריוש מִקְזָּ
הַיּוֹת לה בְּדִת גָּשִׁים שְׁגִים עַשְׂרָה חֲדָשָׁי כִּי בָּן
ימלאו יְמִי מְרוֹקִיקָה שְׁשָׁה חֲדָשִׁים בְּשָׁמֵן הַמָּר
ויששה חֲדָשִׁים בְּבָשָׂמִים וּבְתְּמִרְוקִי גָּשִׁים: ובהָה
גָּעֲרָה באָה אל-המלך את כל-אֲשֶׁר תאמֶר
יגַנֵּן לה לְבוֹא עַמָּה מבית גָּשִׁים עד-בִּית המלך:
בערב | היא באָה וביבָר היא שְׁבָה אל-בִּית
גָּשִׁים עַד אל-יד שעשָׂגָן סְרִיס המלך שמר
הפיילָשִׁים לא-תְּבֹא עוד אל-המלך כי אִם-חַפְזָ
בָּה המלך וגָרָה בְּשָׂם: יְבָקָיעַ תְּרָאַסְטָר בָּת
אַבְיָחִיל דָּד מְרַדְכִּי אֲשֶׁר לְקָחָלָן לְבָת לְבוֹא אל

המלך אשָׂר-יָעָשָׂה בְּכָל-מְלִכָּתוֹ כי רביה דיא
ובכָל-הָשִׁים יַגְנֵן יָקֵר לְבָעֵל הָאָן לְמַדְזָל וְעַד-קְטָן: וַיַּטְבֵּ
הַדָּבָר בעיִזְׁי המלך וקָשָׂרִים וַיַּעֲשֵׂה המלך כְּדַבָּר מִמְוֹכָן:
וישלח סְפָרִים אל-כָּל-מִדְינּוֹת המלך אל-מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה
בְּכָתְבָה וְאַלְעָם וְעַם בְּכָל-שָׁנוֹ לְקִוּת כָּל-אַישׁ שָׁרֵד
בְּבִיאָו וּמִנְדָּבָר בְּכָל-שָׁנוֹ עַמּוֹ: אחר הַדָּבָר
המלך בְּשָׂעֵד חַמִּת הַמֶּלֶךְ אַחֲרְיוֹרֶשׁ זָכָר את-זְוָשָׂת וְאֶת-
אַשְׁר-עָשָׂתָה וְאֶת אַשְׁר-גַּגָּזָר עַלְיכָה: וַיֹּאמְרוּ גָּעֲרִי-הַמֶּלֶךְ
מִשְׁׁרְתָּיו יְבָקְשׂוּ כְּמֶלֶךְ גָּעֲרוֹת בְּתִזְוֹתָת טוֹבָות מְרָאָה:
וַיַּפְקֵד הַמֶּלֶךְ בְּקִידִים בְּכָל-מִדְינּוֹת מְלִכָּתוֹ וַיַּקְבְּצָו
את-כָּל-גָּעֲרָה-בְּתִזְוֹתָת טוֹבָת מְרָאָה אל-עוֹשֵׂן הַבִּירָה
אל-בִּית גָּשִׁים אל-יד הָאִי סְרִיס הַמֶּלֶךְ שָׁמֵר גָּשִׁים
וְגַנְזָן תְּמִרְוקִיקָה: וגָעֲרָה אֲשֶׁר גִּיטָּב בעיִזְׁי הַמֶּלֶךְ
המלך תְּחַת וְשָׁהִי וַיַּטְבֵּה הַדָּבָר בעיִזְׁי הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשֵׂה
כִּי אִישׁ יְהִידִי קִיה בְּשָׁוְעָן הַבִּירָה
וישמו מְרַדְכִּי בָּן יָאִיר בְּזָשְׁמָעִי בְּזָקִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
אֲשֶׁר הָגֵלָה מִירְוַעֲלִים עַמְ-קָאֵלָה אֲשֶׁר הָגֵלָה עַם
יְכָנִיה מֶלֶךְ-יְהִידָה אֲשֶׁר הָגֵלָה נִזְבְּכָדְגָאָזָר מֶלֶךְ בְּבָלָה
ויהִי אָמֵן אֶת-זְדָשָׂה הָיָה אַסְטָר בְּתִידָדוֹ בַּי אֵין לה
אָב וְאֶם וגָעֲרָה יְבָקָיעַ תְּרָאַסְטָר וְטוֹבָת מְרָאָה וּבְמוֹת אַבְיָחִיל
וְאַמְּתָה לְקָחָה מְרַדְכִּי כֹּו לְבָת: וַיַּיִדְבֵּר בְּקָשְׁמָעִ דָּבָר

אחר | נדברים האכלת

המלך: גמלך אחשורוש אמר קמן בז'מלך תא קאני ויגש איה וישם אתה בסאו מעל כל-השרים אשר אתה וכל-עבדי מלך אשרא-בשער מלך קרעים ומישתומים לקמן כי-כן ליה-לו מלך ומלך כי לא יכרע ולא ישתחוו: ויאמר עבדי מלך אשר בשער מלך למלך מודיע אתה עובר את מזות מלך: ויהי באמרם [כאמרים] אליו יום ויום ולא שמע אליהם ונידו לקמן לראות היעמדו הררי מרכבי כי-הגיד להם אשרא-היא יהודיה וירא קמן כי אין מרכבי כרע ומישתומים לו ויימלא קמן חמה: ויבנו בעליהם לשלח יד במלך כי-הגידו כי-הגידו לו את עם מרכבי ויבקש קמן לחשמיד אתה-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש עם מרכבי: בחדש קריאון הווא-חדש ניסן בשנות שנים שעלה מלך אחשורוש הפליל פיר הוא הגורל לפניו קמן מיום ליום ומהדש לשיטים-עלשר הווא-חדש ואדר: ויאמר קמן מלך אחשורוש ישנו עם אחד מבאר ימפרד בין קעמים בכל מדיניות מלכיתך ודתיהם שענות מלכלהם ואת-הדי מלך אינם שעשים מלך אין-שנה לפניהם אס-על

המלך לא בקשה דבר כי אם אתה-אשר יאמרasti סריס-מלך שמר קשטים וגדי אסתר נשאות חן בעיני כל-ראיה: ותכלקח אסתר אל מלך אחשורוש אל-בית מלכותו בחודש העשידי הווא-חדשי טבת בשנות-שבע למילכוות: ויאקב מלך אתה-אסתר ממלך-הנשאים ותשא-חן ויחסド לפניו מלך-הבותלות וישם בתר-מלךות בראשה ומלך-הה תחת ושתה: ויעש מלך משגגה גדוול לככל-שריו ועבדיו את משגגה אסתר וקחה למדינות עשה ויגן משאת כיד מלך: ובקבץ בתוכות שגי ומלך ישב בשער-מלך: אין אסתר מגדת מולדת ואות עמה כאשר ציה עליך מרכבי ואת-מאמר מרכבי אסתר עשה כאשר היה באמה אגון: הקם ומלך ישב בשער-מלך קצף בגאנז וגרע שז'יסיסי מלך משמרי כסוף ויבקעוי לשלח יד מלך אחשורוש: וידע הדבר למלך ויגיד לאסתר מלכה וגאמר אסתר למלך בשם מרכבי ויבקש מלך קדבר וימצא ויהלו שעיניהם עכל-ען ויבתב בספר דברי קימים לפניו

המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש
שיך: יבכל-מידינה ומידינה מקום אשר דבר
המלך ודרתו מאיין אבל גדול ליהודיים ותום
ובכי ומספד עלה ואפר יצע לרבים: ושבואה
[ושבואה] נערות אסתר וסריסיה ויאדי כה ותଘחל חל
המלך מאד ותשכח בגדים לנכיש את-מרדי
וילחסיד שקו מעלייו ולא קבל: ותקרה אסתר
לחתה מסריסי המלך אשר הענייד כבניהם ותחויה
על-מרדי כי לדעת מודה ועל-מודה: ויצא הגה
אל-מרדי אל-רחוב העיר אשר לפניו שער
המלך: וינגד-לו מרדכי את כל-אשר קראה ואת
פרשת הקסף אשר אמר המן לשוקל על-גדי המלך
ביהودים [ביהודים] לאבדם: ואות-פתוחן בתב-חדת
אשר-הן בש�ון לשמידים נתן לו להרות את
אסתר ולחניד לה ילקות עלייה לבוא אל-מלך
להתחז-לו ולבקש מלפניהם על-עמה: ויבוא הגה
וינגד לאשר את דברי מרדכי: ויאמר אסתר לחניד
ותחנוו אל-מרדי: כל-עבדי המלך ועם מדיניות
מלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר
יבוא אל-מלך אל-חצר הבגימת אשר לא
יקרא אחת דתו להמתה בלבד מאשר יושט-לו

המלך טוב יכתב לאדם ועתרת אלפיים כפר-כسف
אשכול עלי-ידי עלי המלוכה להביא אל-גנזי המלך:
וישר המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן
בז-המלך האני צרר היהודים: ויאמר המלך להמן
קפסה נתין לך וקולם לעשות בו פטוש בעידך: ויקראי
ספר המלך בחදש בראשון בשלושה עשור יום בו
ויבתב בככל-אשר-זוה המן אל אחשדרפנוי-מלך
ואל-קפות אשר על-מידינה ומידינה ואל-שער עם
עם מידיינה ומידינה בכתבה ועם ועם בכל-זונם בשים
מלך אחשנירש נקבע ונחתם בטבעת המלך: ונשכח
ספרים ביד קראים אל-ככל-מידנות המלך להנימיד
לקרן ולאבד את-ככל-יהודים מערן ועד-זkan מפ
ונשים ביום אחד בשלושה עשור לחදש שדים
ערן היא-חදש אדר ושכלם לבוז: פחשון הכתוב
להנתן זאת בככל-מידינה ומידינה כלוי לככל-העמים
להיות עתדים ליום זה: קראים יראו דחויפים בדבר
מלך והניג החנה בשיעון הבירה ומלך והמן ישבו
לשנות והעיר שעישן נבוכה:
ידע את-ככל-אשר געה ויקרע מרדכי את
בגדיו וילבש שך ואפר ויצא בתוך העיר
ויצעק עתקה נדלה ומרה: ויבוא עד לפניו שער

המלך מיהר אסתר המלכה ומיד בקשוג עד חצי
המלחמות ויתגונ כה: ותאמר אסתר אם עלי מלך
טוב יבוא המלך וקמן ביום אל-המשתה
אשר עשיתי כה: ויאמר המלך מהרו את-המן
לעתות את-דבר אסתר יבוא המלך וקמן אל
המשתה אשר עשתה אסתר: ויאמר המלך
לאסתר במשתה כיין מה-שאכלתך ויתגונ כה ומיה
בקשחתך עד-חצאי המלחמות ותעשה: ותען אסתר
ויאמר שאכלתי ובקשחתך אם-מיאתך חן בעיני
מלך ואם-על-מלך טוב לחת את-שאכלתך
ולעתות את-בקשחתך יבוא המלך וקמן אל-המשתה
אשר עשה להם וakhir עשה דבר המלך:
ויצא קמן ביום קהי שמח ו טוב לב וכראות
קמן את-מרדכי בשער המלך ולאם ולא-על
מפניו וימלא קמן על-מרדכי חמה: ויתאפק קמן
ויבוא אל-ביתה וישלח ויבא את-אהביו ואת-ירש
אשר: ויטperf להם קמן את-כבוד לשרו ורב בנו
את כל-אשר גדרו המלך ואת אשר גשו על
קשרים ועבדי המלך: ויאמר קמן אף לא-אהביה
אסתר המלכה עם-מלך אל-המשתה אשר
עתה כי אם-אותי וגס-כל-מחר אני קרווא-כל-העם

המלך את-שרביט קזב זהה ואני לא נקראי
לבוא אל-מלך זה שלושים יום: ויתגידי לмерדכי
את דברי אסתר: ויאמר מרדכי לך שב אל
אסטר אל-קדמי בנטש להמלט בית-מלך
מלך-יהודים: כי אם-כחיש תחרישי בעת
הזה רוח והאללה יעמוד ליהודים ממקום אחר
ואף ובית-אביך תאבדו וממי יודע אם לעת
בזאת הצעת למלך: ותאמר אסתר לך שב
אל-מרדכי: לך בנוס את-כל-יהודים
המminsaim בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל
תשגת שעלה ימים לילה ויום גס-אבי ונערת
אתים כן ובקן אבוא אל-מלך אשר לא
בדת ובאשר אבדת אבדת: ויעבר מרדכי
ויעש כלל אשר-צotta עליו אסתר: ויהי ביום
השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחרל
בבית-מלך הקפנימית נכח בית המלך ומלך
יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח
בצח קבינה: ויהי בראשות המלך את-אסטר
מלך עמדת בחרל גשאה חן בעניינו ויושט
מלך לאסטר את-שרביט קזב אשר בידו
ותקרב אסטר ותגע בראש השרביט: ויאמר לך

המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו יבאי לbow
מלכיות אשר לבשabo המלך וסוס אשר רכב
עליו המלך ואשר נתן בתר מלכיות בראשו:
ונתנו הכלוביש והסוס על-יד-איש משורי המלך
הפרעמים והלבישו את-האיש אשר המלך חפץ
ביקרו והרבייה עלי-הסוס ברחוב העיר וקרוי
לפניו בכח יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:
ויאמר המלך לך מין מה קח את-הכלוביש
ואת-הסוס באשר דברת ועשה-כך למלך היהודי
המושב בשער המלך אל-תפלו דבר מלך אשר
דברת: ויהי קמן את-הכלוביש ואת-הסוס וילבש
את-מלך וירבייה ברחוב העיר ויקרא לפניו
כח יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: וishop
מלך אל-שער המלך וקמן נדחף אל-ביתו אבל
וחפי ראי: ומספר קמן לירש אשתו יכל-אהביו
את כל-אשר קראה ויאמרו לו חכמי וירש אשתו
אם מירע היהודים מלך כי אשר החולות לפול
לפניו לא-תוכל לו כי-גפול גpoll לפניו: עודם
מדברים עמו וסריסי המלך קאיו ויבהלו להביה
את-קמן אל-המשתה אשר-עתה אסתור ניבא
מלך וקמן לשות יתגר מפה: ויאמר קמן אל

מלך: ובכל-זה אי-צנו שזה לי בכל-עת אשר אני
ראה את-מלך כי היהודי ישב בשער המלך:
ונתאמר לו לירש אשתו וכל-אהביו יעשוו עץ
בבב חמישים אמה יבקר | אמר למך ויתלו
את-מלך עליו ובא עם | המלך אל-
המשתה שמח וייטב הדבר לפני קמן ויעש
בלילה
זהיא נדדה שעת המלך ויאמר להביה את-ספר
הזכרות דברי הימים ויהיו נקרים כפניהם המלך:
וימצא כתוב אשר הגיד מלך עלי-בתנה ותруш
שגי סריסי המלך משמרי הספר אשר בקש
לשלה יד במלך אחシリוש: ויאמר המלך מה
צעלה יקר וגdockה למלך עלי-זה ויאמרו גדר
מלך משרתינו לא-צעלה עמו דבר: ויאמר
מלך מי בחצר וקמן בא לחצר בית-מלך
הציגה לאמור למלך לתוכות את-מלך עלי-
העל אשר-הכין לו: ויאמרו גדר מלך אליו
הזה קמן עומד בחצר ויאמר המלך יבוא: ויבוא
קמן ויאמר לו המלך מה-לעתות באיש אשר
מלך חפץ ביקרו ויאמר קמן בלבו למי ייחפץ
מלך לעתות יקר יוגר מפה: ויאמר קמן אל-

המלך תְּהִלָּה עַלְיוֹ וַיַּתֵּל אֶת־קָמָן עַל־הַעֲצָם
אֲשֶׁר־קָמָן לְמִרְדָּכָי וְחַמִּת הַמֶּלֶךְ שָׁבְכָה:
בַּיּוֹם
הַהוּא נָתָן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ לְאָסָטר הַמֶּלֶךְ אֲתִ־בִּיאָת
קָמָן צָרָר קְיהִידִים [קְיהִידִים] וּמִרְדָּכָי בָּא כְּפָנָי הַמֶּלֶךְ
כִּי־הָאִידִית אָסָטר מִה הַוְאָלָה: וַיַּסַּר הַמֶּלֶךְ אֲתִ־טְבָעָתוֹ
אֲשֶׁר גָּעָבֵר מִקְמָן וַיַּתֵּן לְמִרְדָּכָי וְגַשְׁעָם אָסָטר
אֲתִ־מִרְדָּכָי עַל־בֵּית קָמָן:
וַיֹּדַבר כְּפָנָי הַמֶּלֶךְ וַיַּטְפֵּל כְּפָנָי רָגְלָיו וְתָבָר וַיַּתְחַזֵּן־לוֹ
לְהַעֲבֵר אֲתִ־רְעָת קָמָן הָאֱגָגִי וְאֶת מִחְשָׁבָה־הוּא אֲשֶׁר
חָשַׁב עַל־קְיהִידִים: וַיַּשְׂטֵט הַמֶּלֶךְ לְאָסָטר אֶת שְׁרָבֶט
הָאֱגָג וְתָקָם אָסָטר וַיַּעֲמִד כְּפָנָי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר
אָסָטר אִישׁ צָר וְאוֹיב קָמָן הַרְעָה הָאֱגָג וְקָמָן גְּבֻעָת
מֶלֶפֶנִי הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶכה: וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחַמִּתוֹ
מִפְשָׁתָה קִינְזָן אַלְמָגָת הַבִּיגָּן וְקָמָן עַמִּיד כְּבָקְשָׁת
עַל־גְּפָשׁוֹ מִאָסָטר הַמֶּלֶכה כִּי דָא כִּי־כְּלָגָה אַלְיָוָה
הַרְעָה מִיאָת הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגְּנוֹת הַבִּיגָּן
אַלְמָגָת | מִשְׁתָּחָה קִינְזָן וְקָמָן גְּפָל עַל־קְמָטָה אֲשֶׁר
אָסָטר עַל־יה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הָגָם לְכֹבּוֹשׁ אֲתִ־הַמֶּלֶכה
עַמִּי בְּבֵית הַדָּבָר יָצָא מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי קָמָן חַפְּיוֹ
וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אַחֲד מִזְ-קָשָׁרִיסִים כְּפָנָי הַמֶּלֶךְ ♫
הַגְּדַעַן אֲשֶׁר־עָשָׂה קָמָן לְמִרְדָּכָי אֲשֶׁר דָבָר־טוֹב
עַל־הַמֶּלֶךְ עַמִּיד בְּבֵית קָמָן ♫ בְּבֵית חַמְשִׁים אָמָה וַיֹּאמֶר

הַמֶּלֶךְ לְאָסָטר ♫ גָּם בַּיּוֹם הַשְׁנִי בְּמִשְׁתָּחָה קִינְזָן
מִה־שְׁאַלְגָּר אָסָטר הַמֶּלֶכה וְתִגְגָּן כֶּלֶד וּמִזְ-בְּקָשָׁת
עַד־חַצִּי הַמֶּלֶכְיות וְתַגְשָׁשָׁה: וְתִגְעָן אָסָטר הַמֶּלֶכה
וַיֹּאמֶר אָסָטר־מִצְאָתִי חָן בְּעִזִּיךְ הַמֶּלֶךְ וְאָסָטר־עַל־הַמֶּלֶךְ
טוֹב תִּגְגָּן־לִי גְּפָשָׁי בְּשָׁאַלְתִּי וְעַמִּי בְּבָקְשָׁתִי: כִּי
גַּמְפְּרָנִי אָזִי וְעַמִּי כְּלַשְׁמִיד לְהַרְוגָּן וְלְאָבֹד וְאָכְלָה
לְעַבְדִּים וְלְעַפְחוֹת גַּמְפְּרָנִי הַחֲרִשְׁתִּי כִּי אִין כָּאָר
שְׁזָה בְּגַזְקָה הַמֶּלֶךְ:
אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ וַיֹּאמֶר כָּאָסָטר הַמֶּלֶכה מַיְהָוָה ♫
וְאִיְהָוָה הָוָא אֲשֶׁר־מֶלֶאָוָ לְבָוָ לְעַשְׂוֹת כָּן: וַיֹּאמֶר
אָסָטר אִישׁ צָר וְאוֹיב קָמָן הַרְעָה הָאֱגָג וְקָמָן גְּבֻעָת
מֶלֶפֶנִי הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶכה: וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחַמִּתוֹ
מִפְשָׁתָה קִינְזָן אַלְמָגָת הַבִּיגָּן וְקָמָן עַמִּיד כְּבָקְשָׁת
עַל־גְּפָשׁוֹ מִאָסָטר הַמֶּלֶכה כִּי דָא כִּי־כְּלָגָה אַלְיָוָה
הַרְעָה מִיאָת הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגְּנוֹת הַבִּיגָּן
אַלְמָגָת | מִשְׁתָּחָה קִינְזָן וְקָמָן גְּפָל עַל־קְמָטָה אֲשֶׁר
אָסָטר עַל־יה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הָגָם לְכֹבּוֹשׁ אֲתִ־הַמֶּלֶכה
עַמִּי בְּבֵית הַדָּבָר יָצָא מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי קָמָן חַפְּיוֹ
וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אַחֲד מִזְ-קָשָׁרִיסִים כְּפָנָי הַמֶּלֶךְ ♫
הַגְּדַעַן אֲשֶׁר־עָשָׂה קָמָן לְמִרְדָּכָי אֲשֶׁר דָבָר־טוֹב
עַל־הַמֶּלֶךְ עַמִּיד בְּבֵית קָמָן ♫ בְּבֵית חַמְשִׁים אָמָה וַיֹּאמֶר

המלך בלבוש מלכות תכלה וחור י�שתה זהב
גדולה ותבריד ביז וארכמן והעיר שושן אקלה
ושמזה: ליהודים קינה אורה ושמה ושם
וiker: ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום
אשר דבר-מלך ורצו מאי עמה ושם ושם
לייהודים משאה ויום טוב ורבים מעמי הארץ
מתינדים כי-גפל פחד-יהודים עליהם ובשנים
עשר חדש הו-חידש אדר בשלוsha עשר יום בו
אשר האיל דבר-מלך ורצו להנשות ביום אשר
שברוי איבי היהודים לשכוטם ונהפוך
היא אשר ישלו יהודים מהם בשנאים:
בקול היהודיים בעריםם בכל מדינות המלך
אשורי לשלה יד במוקשי רעתם ואיש
לא-עמד לפניהם כי-גפל פחדם על-כל-העמים:
ובכל-שער המידנות ואות-הרבנים ורבות ועשוי
המלךacha אשר למך מושאים את-יהודים
כי-גפל פחד-מררכי עלייהם כי-גדול מרכבי
בבית המלך ושם הולך בכל-המידנות כי-כאיש
מררכי הולך ונודל: ויבנו היהודים בכל-איביהם
מחנה-חרב וחרב ואבדן ויעשו בשנאים כרכזם:
ובשושן קבירה קרגו היהודים ואבד חמש מאות

המלך כי-כבב אשיר-כבב בשלום-המלך ונחתום
בטבעת המלך אין לך: ויקראו ספרי-המלך
בעת-היא בחדי השילשי הו-חידש סיון בשלוsha
ועשורים בו ויכגב בכלי-אשר-ציה מרכבי אל-יהודים
ואל האחשדרפנץ-ו-רבות וערן המידנות אשר
מהיו ועד-בוש שבע וعشורים ומאה מדינה מרדינה
ימדינה ככתבה ועם זעם כלשנו ואל-יהודים
בכתבות וככלשונות: ויכגב שם המלך אשנורש
ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הראים
בסוסים רכבי הרכש האחשדרפנץ בני הרכבים:
אשר בגן המלך היהודים אשר בכלי-עיר-עליר
להקכל ולעמד על-גפשים להשמד ולקרג ולאבד
את-כל-חיל עם ימדינה הרים אתם טף ורעם
ישלים לבוז: ביום אחד בכלי-מדינות המלך
אשוריוש בשלוsha עשר לחדי שעיגים-עשור
הו-חידש אדר: בתקנון ככב לבגנון הדת
בכל-מדינה ימדינה גליי לכלי-העמים ולחיות
יהודים [יהודים] עתודים [עתודים] ביום הג'ת
להרים מאיביהם: הרים רכבי הרכש האחשדרפנץ
צאי מבקלים ידו-הפכים בדבר המלך ונחתת גנתה
ומררכי יאה מלכני:

בְּנֵי הַמִּן בָּן־קָמְדָתָא צָרֶר קִיהִידִים הַרְגָּיו וּבְבָזָה לֹא
שְׁלַחוּ אֲתִידִם: בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר קִיהִידִים בְּשִׁיעָן
הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר הַמִּלְכָה
בְּשִׁיעָן הַבִּירָה הַרְגָּיו קִיהִידִים וְאַבְדָּה חַמִּישׁ מֵאוֹת אַישׁ
וְאֵת עֲשָׂרָת בָּנֵי־הַמִּן בְּשָׁאָר מִדְינּוֹת הַמֶּלֶךְ מִהְיָה עֲשָׂוִי
וּמִה־שָׁאַלְתָּה וַיֹּתְגַּן כֹּל וּמִה־בְּקָשָׁתָךְ עַד וַיַּתְעַשֵּׂי: וַיֹּאמֶר
אַסְטָר אָסְ-עַלְ-הַמֶּלֶךְ טוֹב יְהִי־תְּגַנֵּן אָסְ-מִמְחָר כִּיהִידִים אֲשֶׁר
בְּשִׁיעָן כְּלֻשָׂוֹת בְּדָת הַיּוֹם וְאֵת עֲשָׂרָת בָּנֵי־הַמִּן יִתְכַּלֵּן
עַל־הַעֲלָזָן: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ כְּלֻשָׂוֹת בְּן וְתְּגַנֵּן הַת בְּשִׁיעָן
וְאֵת עֲשָׂרָת בָּנֵי־הַמִּן תְּכַלֵּן וַיַּקְהַלֵּן קִיהִידִים [קִיהִידִים]
אֲשֶׁר־בְּשִׁיעָן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחַדְשָׁי אַדְר וַיַּקְרָא
בְּשִׁיעָן שְׁלַטְתַּי מֵאוֹת אַישׁ וּבְבָזָה לֹא שְׁלַחוּ אֲתִידִם:
וְשָׁאָר קִיהִידִים אֲשֶׁר בְּמִדְינּוֹת הַמֶּלֶךְ נַקְהַלֵּן | וַיַּעֲמֹד
עַל־גְּפָשָׂם וַנֵּוח מַאֲبִיכֶם וְהָרָג בְּשִׁגְגָנֶיכֶם חַמִּישָׁה
וְשְׁבָעִים אֲלָפָה וּבְבָזָה לֹא שְׁלַחוּ אֲתִידִם: בַּיּוֹם־שְׁלֵשָׁה
עָשָׂר לְחַדְשָׁי אַדְר וַנֵּוח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֵת יוֹם
מִשְׁבָּה וְשְׁמִיחָה: וְקִיהִידִים [וְקִיהִידִים] אֲשֶׁר־בְּשִׁיעָן
נַקְהַלֵּן בְּשְׁלֵשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַנֵּוח
בְּחַמִּישָׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֵת יוֹם מִשְׁבָּה וְשְׁמִיחָה: עַל־פָּנָן
קִיהִידִים הַפְּרוֹזִים [הַפְּרוֹזִים] קִישְׁבִּים בְּעָרִי הַפְּרוֹזּוֹת עֲשָׂים
אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחַדְשָׁי אַדְר שְׁמִיחָה וְמִשְׁבָּה וְיֹום

וְאֵת

עֲשָׂרָת

אֵת:

פְּרִישְׁנָהָתָא

דְּלִפּוֹן

אַסְפָּתָא:

פְּרִתָּא

אַדְלִיא

אַרְיִידָהָתָא:

פְּרִמְשָׁתָא

אַרְיסִי

אַרְדִּי

לִיזָּהָתָא:

שנִי קִימִים הָאֵלָה בְּכַתְבָם וְכֹמֶס בְּכָל-שָׂנָה וְשָׂנָה:
וְקִימִים הָאֵלָה נְזָבְרִים וְנְעָשִׂים בְּכָל-דוֹר וְדוֹר
מִשְׁפְּחָה וּמִשְׁפְּחָה מִדִּינָה וּמִדִּינָה וְעִיר וְעִיר וְיִמְיָה
קִפּוֹרִים הָאֵלָה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכְרָם
לְאִיסּוֹף מִזְרָעָם: וְאַתָּה אָסָר
הַמֶּלֶךְ בְּתֵ-אַבִּיחִיל יְמִרְדָּכִי הַיְהוּדִי אֶת-כָּל-תְּקָפָה
לְקִים אֶת אָמָרָת קִפּוֹרִים כֵּזֶאת הַשְׁנִית: וַיַּשְׁלַח
סְפִירִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֶל-שְׁבָע וְעָשָׂרִים וּמֵאָה
מִדִּינָה מִלְכּוֹת אַחֲשָׁרוֹשׁ דָּבָר שְׁלוֹם וְאַמְתָה:
לְקִים אֶת-יְמִי קִפּוֹרִים הָאֵלָה בְּזָמַגִּים כַּאֲשֶׁר קִים
עַלְיכֶם מִרְדָּכִי הַיְהוּדִי וְאַסָּר hַמֶּלֶךְ וְכֹאַשֶּׁר
קִימָיו עַל-גְּפָשָׂם וְעַל-זָרָעָם דָּבָר הַלְּמוֹת וְזַעֲקָתָם:
וַיֹּאמֶר אָסָר קִים דָבָר קִפּוֹרִים הָאֵלָה וְנַכְּתָב
בְּסִפְרָה: וַיְשִׁלַּם הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁר רְשֵׁי
[אַחֲשָׁרוֹשׁ] מִס עַל-הָאָרֶץ וְאֵי קִים: וּכְל-מִעְשָׂה תְּקֹבוֹ
וְבִוְרָתָנוּ נְפָרְשָׂת גְּדָלָת מִרְדָּכִי אֲשֶׁר גְּדָלָה הַמֶּלֶךְ
הַלְּאוֹתָם בְּגֻבְּרִים עַל-סִפְרָה דָבָר הַיְמִים לְמִלְכִי מִדי
וּפְרָס: כִּי | מִרְדָּכִי הַיְהוּדִי מִשְׂנָה לְמֶלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ
וְהַדִּיל לְיִהוּדִים וְרַצְ�יוּ לַרְבּוֹ אֲחֵיו דָרְשָׁוּ טֹב לְעַמוֹ וְדָבָר
שְׁלוֹם לְכָל - זָרָעוֹ:

טוֹב וּמִשְׁלֹוחַ מִנּוֹת אִישׁ לְרֹעָהוּ וַיַּכְּתַב מִרְדָּכִי
אֶת-הֲדָבָרִים הָאֵלָה וַיַּשְׁלַח סְפִירִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְּנִינָה הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ כְּקָרוֹבִים
וְקָרוֹקִים: כְּקִים עַלְיכֶם לְהִיוֹת עַשְׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה
עַשְׂרָה לְחִדְשָׁה אַדְרָ וְאֶת יוֹם-חַמְשָׁה עַשְׂרָה בּוֹ בְּכָל-שָׂנָה
וְשָׂנָה: בְּיָמָים אֲשֶׁר-זָהָוּ בָּם הַיְהוּדִים מִאוֹיְבָם
וְנַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נַהֲפֵךְ כָּם מִגּוֹן לְשָׁמִיחָה וּמִאָבֶל לְיָמִים
טוֹב לְעַשְׂוֹת אָוֹתָם יְמִי מִשְׁנָה וּשְׁמִיחָה וּמִשְׁלֹוחַ מִנּוֹת
אִישׁ לְרֹעָהוּ וּמִתְּנִינָה כְּאַבִּוֹדִים: וַיִּכְּבַל הַיְהוּדִים אֶת
אַשְׁר-הַחֲלֹן לְעַשְׂוֹת וְאֶת אַשְׁר-פְּתַבְּ מִרְדָּכִי
אֲלֵיכֶם: כִּי קָמָן בָּזְהַמְּדָתָא הַאֲגָּגִי צָרָר
בְּכָל-הַיְהוּדִים חַשְׁבָ עַל-הַיְהוּדִים לְאָבָדָם וַיהֲפִיל פַּרְ
הַיָּא הַגּוֹרֵל כְּהַמָּמָם וְלְאָבָדָם: וַיַּבְאָה כְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ
אָבִיר עַם-הַסְּפָר יְשִׁיבָ מִחְשָׁבָתוֹ הַרְעָה אַשְׁר-חַשְׁבָ
עַל-הַיְהוּדִים עַל-דָּאשָׁו וְתָכְלֵי אָדוֹן וְאֶת-בְּנֵי
עַל-הָעָזָן עַל-בָּנָן קָרָא לִימִים הָאֵלָה פִּירִים
עַל-שָׁם הַפִּיר עַל-בָּנָן עַל-סְלִידְבָּרִי הַאֲמָרָת הַזֹּאת
יְמִיחָרָא עַל-בָּכָה וּמֵה הַגְּיָעָל אֲלֵיכֶם: כֹּז קִימָיו
וַיִּכְּבַל [וַיִּקְבְּלוּ] הַיְהוּדִים | עַלְיכֶם | וְעַל-זָרָעָם וְעַל
בְּכָל-הַאֲלָוִים עַלְיכֶם וְכֹאָ יַעֲבֹר כְּלֹזֶת עַשְׂים אֶת